

Nr 204

Av herrar Andersson i Billingsfors och Haglund, *angående en branschutredning inom pappers- och massaindustrien.*

(Lika lydande med motion 165 i Första kammaren)

Näringslivets anpassning till rådande förutsättningar i ett dynamiskt samhälle samt till en föränderlig världsmarknad har pågått alltsedan andra världskrigets slut. Inom vissa sektorer har man anpassat sig ganska väl och därmed kunnat möta de ändrade förutsättningar som utvecklingen medfört.

I andra delar av vårt näringsliv har man haft mindre benägenhet att acceptera denna nödvändiga omställningsprocess. Inom dylika branscher får vi nu uppleva en framtingad våldsamt omställning, som innebär stora inskränkningar och hela fabriksnedläggningar. De anställda drabbas mycket hårt av dylika händelser, då däremot företagets ägare inte behöver få sina levnadsbetingelser rubbade.

Särskilt inom pappers- och massaindustrien upplever vi i dag denna våldsamma omställning, till stor del beroende på att företagets ägare inte i tid velat acceptera de förändrade förutsättningar som framtiden skulle föra med sig även inom denna industrisektor. Man har plockat ut vinster så länge detta gått. När dessa sedan uteblir, är det bara att stänga fabriker och överlåta åt samhället att ta vara på de många anställda som drabbas av nedläggningen.

Framtiden kommer att i ännu snabbare fart driva på denna struktur-rationalisering. På många håll går i dag anställda och väntar på besked att inte längre ha någon arbetsplats att komma till. Detta gör att oron för framtiden är mycket stor och irriterande. Denna otrygghetskänsla borde i vårt omskrutna välfärdssamhälle tillhöra en svunnen tid, men så är det tyvärr inte. Otrygghetskänslan är en realistisk påtaglighet hos alltför många människor i dag. Detta förhållande måste på något sätt angripas för att de många arbetande människorna i denna industri skall få känna den trygghet de har rätt att fordra.

Den kommande strukturomvandlingen måste ske under andra och mera betryggande former än vad som präglat omställningen hitintills. Framtiden för denna industri måste utredas grundligt och en plan för dess omdaning utarbetas. Punktomställningarna med korta varsel måste få ett slut. Företagarna får finna sig i att samhället träder in på arenan och vill ha ett ord med i laget. Samhället måste fordra av företagsamhetens företrädare att de

ingår i konkreta diskussioner om näringens framtid. Denna industris omställning kräver stora kapitalinvesteringar, vilket innebär att endast kapitalstarka intressenter kan engagera sig i ut- och ombyggnad av den svenska pappers- och massaindustrien. På detta område torde framtiden innebära stora enheter eller omfattande koncerner. I den processomvandlingen anser vi att samhället måste engagera sig för att se till att de anställdas trygghet inte trampas under fötterna.

Mot bakgrunden av vad ovan anförts hemställs,

att riksdagen beslutar hemställa hos regeringen att en branschutredning tillsättes inom pappers- och massaindustrien. Denna utredning bör arbeta fram en långtidsplan för den strukturuomvandling som återstår inom denna näringsgren. Mot bakgrunden av den skogliga tillgången bör det vara möjligt att se vilka enheter som kan och bör utbyggas och vilka som måste läggas ned. Det kan också finnas skogsområden där nya enheter kan uppföras. Allt detta bör få en planmässig utformning.

Stockholm i januari 1967

Sven Andersson (s)

Anders Haglund (s)
